

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12P/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214430
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814214430.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom vo veci starostlivosti o maloletú O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov, otec: M. A., nar. XX.X.XXXX, bytom D., C. XX/XX a matka: O. S., nar. XX.X.XXXX, bytom N., W. 1012/19, o návrhu matky o určenie výživného za obdobie od apríla 2013 do júna 2014 na maloletú, takto

rozhodol:

Otec je p o v i n n ý platiť na výživu maloletej O. s účinnosťou od 6.4. 2013 do 31.12. 2013 mesačne sumu 80 eur a s účinnosťou od 1.1. 2014 do 29.4. 2014 mesačne sumu 100 eur.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 6.4. 2013 do 29.4. 2014 vo výške 593,40 eur p o v o ľ u j e súd otcovi zaplatiť spolu s bežným výživným určeným v konaní sp. zn. 6P/6/2014 v 20 eur mesačných splátkach, k rukám matky, vždy do 25. dňa v mesiaci, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celej sumy v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na súd dňa 30.7. 2014 sa matka domáhala od otca doplatenia výživného na maloletú dcéru O. za obdobie od apríla 2013 do júna 2014 v celkovej výške 1.110 eur s odôvodnením, že jej manželstvo s otcom maloletej bolo rozsudkom tunajšieho súdu rozvedené v konaní pod sp. zn. 6P/6/2014. S odporcom nežije v spoločnej domácnosti od apríla 2013. Po rozvoze ich manželstva jej sľúbil, že zameškanú časť výživného na maloletú bude splácať, pričom tento svoj sľub nedodrжал. Výživné jej platil za žalované obdobie vo výške 30 eur mesačne a takisto jej platil daňový bonus, ktorý neoprávnene poberal až do júna 2014. Tvrdila, že za každý z mesiacov apríl 2013 až december 2013 otec k jej rukám zaplatil sumu 50 eur pozostávajúcu s výživného na dcéru v sume 30 eur a z daňového bonusu vo výške 20 eur, za mesiac január 2014 jej otec zaplatil len daňový bonus vo výške 20 eur a za každý z mesiacov marec 2014 až jún 2014 sumu 50 eur pozostávajúcu s výživného na dcéru v sume 30 eur a z daňového bonusu vo výške 20 eur. Navrhla, aby súd umožnil otcovi žalovanú sumu zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur mesačne.

Otec s návrhom matky súhlasil len čiastočne. Nemal výhrady voči tomu, aby mu súd uložil povinnosť platiť na výživu maloletej O. za každý z mesiacov január až apríl 2014 sumu 100 eur, pričom žiadal započítať už zaplatené výživné za toto obdobie k rukám matky. S platením výživného za obdobie apríl 2013 až december 2013 nesúhlasil z dôvodu, že Vianoce roku 2013 ako i každý víkend r. 2013 bola matka u neho aj s dcérou, pričom v tom čase všetky ich náklady vrátane stravy a ubytovania, resp. zakupovania liekov pre maloletú hradil len on sám. Pri rozvoze jej sľúbil, že jej doplatí výživné, ale len od januára 2014.

Kolízna opatrovníčka sa k návrhu matky na určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej pripojila a hoci spočiatku navrhovala, aby súd za žalované obdobie uložil otcovi povinnosť doplatiť na výživu maloletej dcéry minimálne sumu 830 eur, po vykonanom dokazovaní navrhla určiť otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletú za každý z mesiacov apríl 2013 až december 2013 vo výške 80 eur a za každý z mesiacov január 2014 až jún 2014 vo výške 100 eur. Poukázala pritom na to, že v roku 2013 bol príjem otca nižší ako v roku 2014.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím účastníkov, oboznámením s rodným listom maloletej, potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza (ďalej len „UPSVR“) zo dňa 10.6. 2014 (č. I. 7), listami adresovanými otcom matke (č. I. 8 a 9), potvrdeniami o platbách výživného za sporné obdobie (č. I. 10, 11, 14, 35), písomnými podaniami otca (č. I. 12, 39 - písané jeho matkou, 71), potvrdeniami o príjmoch a nákladoch rodičov, dohodou o splatení záväzku s uznaním záväzku Komunálnej poisťovni.(č. I. 16), listom adresovaným spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. otcovi zo dňa 11.2. 2013 týkajúci sa odkladu splátok (č. I. 18), Zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky (č. I. 19), zápisom z rokovania s dlžníkom vo veci vymáhania pohľadávky (č. I. 20), Rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 12.5. 2014, pracovnou zmluvou otca zo dňa 28.8. 2014, pracovnou zmluvou matky zo dňa 4.4. 2014 a dohodou o mzdových podmienkach zo dňa 7.4. 2014 (č. I. 35), potvrdením Okresného úradu Prievidza, odbor živnostenského podnikania zo dňa 6.3. 2014 (č. I. 41), pracovnou zmluvou otca zo dňa 21.1. 2014, skončením pracovného pomeru otca v spoločnosti YSSEL CONTRACTING, s.r.o. (č. I. 45), potvrdením o evidencii otca na UPSVR (č. I. 46), skončením pracovného pomeru otca v spol. R.STEEL, s.r.o. (č. I. 53), daňovými priznaniami otca za roky 2012 a 2013, kúpnu zmluvou zo dňa 15.3. 2011 (č. I. 72), Zmluvou o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ zo dňa 23.5. 2013 (č. I. 74), rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 6.8. 2014, Dohodou o spôsobe postupného splatenia pohľadávky a Uznanie záväzku č. XXXXXXXXXXXX (č. I. 106), Rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 18.7. 2014, obsahom spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6P/6/20214 a 1T/45/2013, a ďalšími dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Rodičia maloletej O. sú bývalí manželia. V spoločnej domácnosti nežijú od 6.4. 2013. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6P/6/2014-44 zo dňa 18.6. 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.6. 2014. Vyššie uvedeným rozsudkom súd súčasne zveril mal. Miu do osobnej starostlivosti matky a počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode určil súd otcovi vyživovaciu povinnosť voči maloletej O. vo výške 100 eur mesačne. Tento rozsudok v zmysle ust. § 157 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku bližšie odôvodnenie neobsahuje.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 45/2013-123 zo dňa 10.4. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.8. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.8.2013 bol otec uznaný vinným, že i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 0T 62/2012 zo dňa 13.8. 2012, uložený trest zákazu viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov za to, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, dňa 16.10. 2012 po tom, čo požil alkoholické nápoje a v krvi mal 1,15 MG/L alkoholu, viedol v Prievidzi osobné motorové vozidlo a narazil do iného zaparkovaného motorového vozidla, čím spôsobil majiteľovi tohto vozidla škodu na vozidle vo výške 4.221,77 eur, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/, c/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov, trest povinnej práce vo výmere 100 hodín a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov do doby skončenia výkonu celého trestu povinnej práce a povinnosť nahradiť škodu.

O tom, že vzájomné vzťahy medzi rodičmi maloletej nie sú dobré, že matka maloletej má narušené aj vzťahy s matkou otca jej maloletého dieťaťa, mal súd zistené nielen z výpovedí rodičov na pojednávaní pred súdom, ale aj z listov adresovaných v minulosti otcom matke (č. I. 8 a 9) ale aj z podaní otca adresovaných súdu (č. I. 12 a 71) a takisto z Rozhodnutia Okresného úradu Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 18.7. 2014, ktorým rozhodnutím bola matke uložená v priestupkovom konaní sankcia - pokarhanie za skutok spáchaný proti matke otca (č. I. 116).

Otec je vlastníkom bytu, matka nie je vlastníkom žiadnej veci väčšej hodnoty.

Okrem mal. Mii rodičia nemajú žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Matka bola v spornom období na materskej dovolenke. V roku 2013 bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 199,60 eur mesačne a poberateľkou rodinných prídavkov na maloletú vo výške 23,10 eur a v roku 2014 poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203,20 eur mesačne a prídavkov na maloletú vo výške 23,52 eur mesačne. Rodičovský príspevok poberala matka do konca septembra 2014. Dňa 7.4. 2014 sa zamestnala ako pomocný pracovník v zdravotníctve v Nemocnici s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach, s pracovným pomerom na dobu určitú, do 31.12. 2014 s dohodnutou mesačnou mzdou vo výške 360 eur.

Otec v minulosti podnikal a to až do 7.3. 2014. Z daňového priznania za rok 2012 mal súd zistené príjmy otca z podnikania vo výške 9.647,33 eur, výdavky vo výške 5.501,73 eur a základ dane 4.145,60 eur. Z daňového priznania za rok 2013 mal súd zistené príjmy otca z podnikania vo výške 13.224,60 eur, výdavky vo výške 6.704,98 eur a základ dane 6.519,62 eur. Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 21.1. 2014 nastúpil otec do pracovného pomeru na dobu určitú dňa 22.1. 2014 do zamestnania v spoločnosti R.STEEL, s.r.o., so sídlom v Palárikove. Počas trvania pracovného pomeru otca v tejto spoločnosti v období od 22.1. 2014 do 27.4. 2014 dosiahol čistý mesačný príjem 1.231,35 eur a boli mu vyplatené diéty v sume 4.374 eur. Tento pracovný pomer bol s otcom skončený na základe podnetu otca ku dňu 27.4. 2014. Následne otec pracoval v spoločnosti YSSEL CONTRACTING, s.r.o. so sídlom v Palárikove. Jeho pracovný pomer v tejto spoločnosti bol skončený v skúšobnej dobe dňom 3.6. 2014. Počas trvania pracovného pomeru v tejto spoločnosti v období od 28.4. 2014 do 3.6. 2014 dosiahol čistý mesačný príjem 375,46 eur a boli mu vyplatené diéty v sume 1.215 eur. Od 4.6. 2014 do 31.8. 2014 bol v evidencii nezamestnaných na UPSVR (č. I. 7) a od 1.9. 2014 sa opätovne zamestnal ako stavebný robotník (č. I. 30). Jeho mesačné náklady pozostávajú zo splácania hypotekárneho úveru vo výške 185 eur mesačne, mesačnými zálohovými platbami za bývanie vo výške 150 eur (č. I. 35), nedoplatkami vo výške 50 eur mesačne, nákladov na plyn a elektrinu 18,5 eur (č. I. 14), zo splácania pôžičky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 46 eur mesačne (č. I. 19), zo splácania dlhu Komunálnej poisťovne vo výške 8,70 eur mesačne (dlh vo výške 66 eur), splácania štátnych trov vo výške 32 eur mesačne (v súvislosti s jeho trestným stíhaním).

Otec si v minulosti svoje povinnosti ako SZČO a ani ako účastník viacerých zmluvných vzťahov riadne neplnil, čo možno dokladovať splácaním jeho dlhu Komunálnej poisťovne vo výške 8,70 eur mesačne, Zápisom z rokovania medzi Sociálnou poisťovňou pobočka Prievidza a otcom o dlžnom poistnom vo výške 990 eur, ktoré sa otec zaviazal zaplatiť 11 splátkami v sume 90 eur a 1 splátkou v sume 84,25 eur dňa 10.3. 2014, z rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 12.5. 2014 o predpise penále otcovi vo výške 95,49 eur, ktoré spláca sumou 10 eur mesačne, Uznaním záväzku otca voči spoločnosti BENET, s.r.o. so sídlom v Novákoch zo dňa 25.4. 2014, ktorým právny úkonom sa otec dohodol zaplatiť svoj dlh za bývanie na zálohových platbách za obdobie júl 2013 až december 2013 vo výške 780,83 eur a nedoplatok z vyúčtovania za rok 2012 vo výške 250 eur mesačnými splátkami vo výške 50 eur, listami adresovanými otcom spoločnostiam Slovak Telekom a.s., Orange Slovensko a.s. a Sociálnej poisťovni pobočka Prievidza zo dňa 18.8. 2014 (č. I. 23 - 25). Z dôvodu nesplnenia si svojich odvodových povinností za mesiace január 2014 až marec 2014 Sociálna poisťovňa pobočka Prievidza otcovi predpísala zaplatenie poistného v celkovej výške 292,63 eur (č. I. 82), z ktorej sumy bola zaplatená suma 100 eur (č. I. 83). Otec má aj nedoplatky voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. (č. I. 87) a takisto aj dlh voči spoločnosti Slovak Telekom, a.s. vo výške 477,83, z ktorej sumy doteraz zaplatil 121 eur (č. I. 106). Mesačne otec spláca takisto z dôvodu svojho nezodpovedného správania štátu (spáchanie viacerých prečinov) trovy trestného konania vo výške 32 eur. Podľa svojho tvrdenia mal vo vlastníctve osobné motorové vozidlo, za účelom kúpi ktorého si bral pôžičku, auto už nemá, pôžičku spláca mesačne sumou 46 eur Spoločnosti Consumer Finance Holding asi od júna 2012. Komunálnej poisťovni spláca mesačne 66 eur z dôvodu regresu, ktorý si od neho v sume 4.221,77 eur uplatnila poisťovňa z dôvodu ním zavinenej dopravnej nehody. Býva v byte, ktorý má vo svojom

výlučnom vlastníctve, od apríla 2013 platil mesačné náklady na bývanie v sume 180 eur mesačne, v súčasnosti platí za bývanie mesačne 120 eur.

Zo správy UPSVR zo dňa 4.9. 2014 mal súd zistené, že matka už nebýva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Prestažovala sa spolu s maloletou do nájomného bytu pri nemocnici, pretože sa zamestnala ako sanitárka v Nemocnici s poliklinikou so sídlom v Bojniciach s príjmom 360 eur mesačne. K dispozícii majú 2 miestnosti, z ktorých jedna slúži ako spálňa a jedna ako kuchyňa. Poplatky za bývanie platí v sume 100 eur mesačne. Je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavku na dieťa. Maloletá nastúpila od septembra 2014 do materskej školy. Je alergička, v súvislosti s čím náklady matky podľa vyjadrenia matky predstavujú mesačne sumu 5 až 10 eur.

Podľa vyjadrenia matky, náklady u mal. O. boli v roku 2013 aj 2014 v podstate rovnaké. Zmenili sa až v septembri 2014 z dôvodu nástupu maloletej do materskej školy. Od mája 2014 býva s maloletou v nájomnom byte pozostávajúcom zo spálne a obývačky. Náklady maloletej od apríla 2013 do júna 2014 pozostávali z mesačných nákladov na oblečenie a obuv 30 eur, na lieky proti alergii 5 - 10 eur, na ostatné lieky do 10 eur, hračky 10 eur, kultúru 140 eur, drogériu 40 eur. Platila do odsťahovania sa od rodičov rodičom za stravu 50 eur a po odsťahovaní od rodičov do miesta jej terajšieho bydliska (máj 2014) na bývanie platila mesačne 110 eur. V žalovanom období platila aj ďalšie svoje mesačné náklady, za telefón 40 eur, TV internet 17 eur, oblečenie 20 eur, lieky 10 eur, kultúru 20 eur, drogériu 10 eur, stravu 180 eur. Na bývanie platila mesačne 110 eur

Z listu otca zo dňa 16.10. 2014 adresovaného súdu vyplýva, že za trvania manželstva vznikli jemu i matke maloletej rôzne dlhy, ktoré nezaplatili. On v tom čase pracoval a spoliehal sa aj na matku maloletej, že všetky dlhy bude riadne hradiť čo sa nestalo. Všetky tieto dlhy v súčasnosti platí sám, prostredníctvom svojej matky, ktorá mu od januára 2014 vedie financie a i z tohto dôvodu nesúhlasí s tým, aby mu súd uložil povinnosť zaplatiť na maloletú výživné aj za rok 2013.

Na pojednávaní pred súdom dňa 27.10. 2014 otec predložil súdu doklad zo Slovenskej sporiteľne o tom, že v mesiaci december nezaplatil na výživu dcéry prv uvádzanú sumu 50 eur, ale sumu 90 eur, s čím matka po oboznámení sa s predmetným dokladom súhlasila. Aj keď otec tvrdil, že aj po vzájomnom rozchode s matkou, matka s maloletou dcérou trávili u neho v roku 2013 každý víkend od piatku do nedele, vrátane Vianoc r. 2013, súčasne uviedol, že to nevie nijako preukázať. Tieto jeho tvrdenia matka maloletej poprela s tým, že u otca bola i s dcérou iba na Vianoce roku 2013 a ešte asi 3 celé dni v roku 2013.

Matka na pojednávaní pred súdom okrem iného tvrdila, zo spoločnej domácnosti odišla 6.4.2014. Je pravda, že otec keď bol v Nemecku pracovať, maloletej kúpil dvoje šiat, tri tričká, jedny sandále a jedny rifle. Otec sa s maloletou stretával v žalovanom období možno dva, tri, štyri krát do mesiaca. Vždy ráno si dieťa od nej zobral a večer dieťa priniesol späť. Od mája 2014 býva spolu s dcérou sama v nájomnom byte. Maloletej kupovala do decembra 2013 jednorázové plienky, pričom jedno balenie ju stálo 8,19 eur a mesačne minula 3 balenia plienok v celkovej výške 24,57 eur. Takisto až do decembra 2013 maloletej kupovala mlieko Hami 3, 1 kus ju stál 7,99 eur, mesačne minula 4 ks mlieka v celkovej výške 31,96 eur. Plienky aj mlieko kupovala v drogérii. Takisto na maloletú v období od apríla 2013 až do júna 2014 na drogériu vynaložila mesačne asi 10 eur, išlo o šampón, sprchová gél, krém na zimu, jeden do chladu, v lete na opaľovanie..... Takisto v spornom období vynakladala náklady na kultúru, mesačne asi v sume 10 eur (okrem iného chodila s maloletou do zámku, na rôzne predstavenia, resp. do kina). V spornom období na oblečenie dcéry vynaložila mesačne sumu asi 20 eur. Pokiaľ ide o náklady na lieky, tieto sú závislé od toho, či dcéra chorá je alebo nie je. Dcéra je alergička, a preto zdravotné problémy bude mať asi stále. Náklady na lieky sú nepravdivé, nedajú sa zdokladovať. Pokiaľ ide o jej náklady, na telefón minie mesačne cca 30 eur, na drogériu 15 eur, oblečenie 15 eur, na stravu 50 eur a na lieky 5 eur. Uviedla, že vyššie spomínané svoje i dcérine náklady vydokladovať nevie. U rodičov bývala od apríla 2013 až do mája roku 2014. V čase, keď bývala aj maloletou u jej rodičov, týmto na bývanie neplatila nič, mesačne im na stravu prispievala sumou 50 eur. K tvrdeniam otca, že mu za trvania ich manželstva mala narobiť dlhy uviedla, že to pravda nie je. Množstvo nákladov, ktoré v súčasnej dobe otec má, si

zavinil sám, požívaním alkoholických nápojov, z dôvodu ktorého takisto bol trestne stíhaný na tunajšom súde. Pokiaľ ide o nejaké nedoplatky na vode a podobne, na tom takisto nenesie zodpovednosť.

Otec na pojednávaniach pred súdom okrem iného tvrdil, že je vyučený ako murár, že po návrate z Nemecka, kde pracoval cez slovenskú firmu od 1/2014 do začiatku 6/2014, bol v evidencii na úrade práce ako nezamestnaný. Opätovne bol zamestnaný od 1.9.2014 do 27.10. 2014, pričom pracovný pomer bol s ním skončený v skúšobnej dobe. V Nemecku pracoval v meste Sanden ako betonár, mzdu mal len minimálnu, zvyšok príjmu pozostávalo z diét. Ubytovanie mu platil zamestnávateľ, stravu si hradil sám. Mesačne na stravu mohol vynaložiť asi 300 eur. Keď bol v Nemecku, asi dvakrát musel ísť domov na vlastné náklady. V Nemecku robil na turnusy. Keď nastupoval do Nemecka pracovať, bol SZČO, a až po prvom turnuse živnosť zrušil; ako živnostník bol aj zamestnaný. V roku 2013 mal príjem iba z podnikania. Podnikať prestal z dôvodu, že mal vysoké odvody. Keď pracoval ako murár živnostník, na hodinu bol jeho príjem 4,98 eur. Jeho mesačný príjem v hrubom bol vo výške asi 900 eur, z tohto príjmu však platil odvody na sociálne a zdravotné poistenie vo výške 200 eur. Býva v byte, ktorý má vo svojom výlučnom vlastníctve, od apríla 2013 platil mesačné náklady na bývanie v sume 180 eur mesačne. Až po rozvode platí menej. V súčasnosti ide o sumu 155 eur (150 eur + 30 eur elektrina + 5 eur plyn). Výslovne uviedol, že 100 eur mesačne za obdobie apríl 2013 až december 2013 by bol ochotný na maloletú za každý z mesiacov zaplatiť, avšak z dôvodov, že si spolu s matkou maloletej za predchádzajúce obdobie narobili dlhy, ktoré spláca on sám a takisto z dôvodu, že maloletú brával na výlety, že aj s matkou dcéra trávila čas týždňa v sporných mesiacoch roku 2013 u neho, nie je ochotný túto sumu mesačne zaplatiť. Všeobecnej zdravotnej poisťovni dlh z podnikania splácal podľa toho, koľko peňazí v tom ktorom období mal (čo vyplýva z podacích lístkov z č. I. 90). V čase, keď spolu s matkou dieťaťa žili, mali nedoplatok na vode 550 eur, tento sa takisto splácal spoločnosti BENET rôznymi sumami, väčšinou išlo o sumu 50 eur mesačne. V čase keď už nežil spolu s matkou dieťaťa a bol v Nemecku, v jeho byte nikto nebol, bolo treba však platiť určité platby, tieto boli vo výške 150 eur mesačne, v neskoršom období sa tieto platby znížili do sumy 120 eur. Pokiaľ ide o platby na elektriku, túto v spornom období uhrádzal sumou 30 eur mesačne a plyn v sume od 5 eur až 7 eur mesačne. Pokiaľ ide o doklad na č. I. 103, spôsobil som škodu na OMV, regresom bola Komunálnej poisťovni priznaná suma asi 4.200 eur, túto stále spláca a to v sume 66 eur mesačne. Hoci je v súčasnej dobe nezamestnaný, uviedol, že je predpoklad, že niekedy na jar by sa znovu vo svojom období mohol zamestnať.

Zo zhodných tvrdení rodičov a z dokladov predložených otcom, mal súd zistené, že otec sa v posudzovanom období s maloletou dcérou stretával, občas jej kupoval aj darčeky a na jej výživu zaplatil za každý mesiac od apríla 2013 do novembra 2013 50 eur, v decembri sumu 90 eur, za mesiac január 2014 sumu 20 eur a za každý mesiac od marca 2014 do júna 2014 sumu 50 eur.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnomu záveru, že návrh matky, ktorá sa v konaní domáhala určenia vyživovacej povinnosti otcovi za obdobie od apríla 2013 do 30.6. 2014 je v prevažnej časti dôvodný. Matka sa v tomto konaní domáhala určenia vyživovacej povinnosti otcovi voči maloletej spätne, od času, kedy s otcom dieťaťa ukončili spolužitie až do právoplatnosti rozsudku, ktorým súd ich manželstvo rozviedol. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 30.6. 2014 a pretože zo zhodných tvrdení rodičov mal súd preukázané, že nežijú v spoločnej domácnosti od 6. apríla 2013, od tohto času do 29.6. 2014 bol návrh matky na určenie vyživovacej povinnosti otcovi voči maloletej dôvodný. Prihliadajúc aj z výšky výživného pri rozvodovom konaní, na čas po rozvode manželstva (od 30.6. 2014), s ktorou výškou otec maloletej súhlasil, vychádzajúc z odôvodnených potrieb maloletej v posudzovanom období (vek maloletej, určité zdravotné problémy a náklady na mlieko a plienky v roku 2013), vychádzajúc z príjmov otca v roku 2013 (po odrátaní výdavkov z podnikania od príjmov mal základ dane za celý rok 6.519,62 eur, čo na mesiac predstavuje sumu 543,30 eur) a v roku 2014 (jeho priemerný čistý mesačný príjem pozostávajúci zo mzdy a diét za prvých 6 mesiacov roku 2014, ktorý dosiahol za obdobie 4,5 mesiaca trvania jeho pracovných pomerov bol vo výške 1.133,30 eur), z príjmu matky za rok 2013 a za rok 2014 (v roku 2013 poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a rodinné prídavky na maloletú vo výške 23,10 eur mesačne a v roku 2014 rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne do septembra 2014, rodinné prídavky na maloletú vo výške 23,52 eur mesačne a od 7.4. 2014 má príjem u svojho zamestnávateľa mesačne vo výške 360 eur), vychádzajúc aj z odôvodnených nákladov rodičov v žalovanom období (náklady na bývanie, stravu, oblečenie a hygienu), pričom otec platil náklady na bývanie vo výške cca 180 eur mesačne a matka tieto od mája 2014 platí vo výške 110 eur mesačne (dovtedy platila rodičom u ktorých bývala aj s dcérou mesačne 50 eur za stravu), zo skutočnosti, že obaja rodičia ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemajú, že otec na rozdiel od matky vlastnil už v žalovanom období vec väčšej hodnoty (byť v ktorom býva) a že matka od opustenia spoločnej domácnosti až doteraz v podstate sama poskytuje maloletej osobnú starostlivosť (v starostlivosti matky o maloletú nezistil súd žiadne nedostatky), ktorá starostlivosť vzhľadom na vek maloletej v posudzovanom období vyvažuje platby výživného zo strany otca, prihliadajúc aj na to, že otec maloletej o dcéru prejavuje a aj v posudzovanom období prejavoval záujem (stretávanie s dcérou, zakupovanie darčiekov), považoval súd za primerané určiť otcovi výživné za každý z mesiacov apríl až december roku 2013 vo výške 80 eur a za každý z mesiacov január až jún roku 2014 vo výške 100 eur.

Pokiaľ otec nesúhlasil s platbami výživného v roku 2013 vo výške vyššej, než už zaplatenej sumy 50 eur mesačne (s výživným vo výške 100 eur za každý mesiac r. 2014 súhlasil) z dôvodu, že takmer polovicu každého týždňa v roku 2013 trávila matka s dcérou u neho a v tom čase všetky ich náklady hradil on sám (vrátane liekov pre maloletú), tieto svoje tvrdenia nijako nepreukázal, pričom sám uviedol, že ich ani nevie preukázať. Matka tieto tvrdenia otca poprela a preto ich mal súd nepreukázané. Avšak, podľa názoru súdu, ak by tvrdenia otca o tom, že každý víkend od piatku do nedele trávila matka s dcérou u neho a že by ich náklady (strava, bývanie) platil výlučne sám, s najväčšou pravdepodobnosťou by na výživu dcéry v mesiacoch r. 2013 neprispieval žiadnou sumou (za mesiac december dokonca zaplatil sumu 90 eur).

Pokiaľ tiež otec tvrdil, že nie je ochotný platiť na výživu dcéry za každý z mesiacov roku 2013 mesačné výživné vo výške 100 eur, pretože už doteraz zaplatené výživné je dostatočné aj z dôvodu, že za trvania manželstva rodičov mu matka maloletej „narobila dlhy“, súd na tomto mieste uvádza, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred týmito nákladmi rodičov. To, že obaja rodičia, alebo aj len jeden z nich bol za trvania manželstva nezodpovedný, z dôvodu ktorého sú v súčasnosti zariadení, nemôže mať žiaden vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti a ani na výšku výživného. Je viac ako zrejmé, že odporca si svoje povinnosti riadne neplnil ani v rámci svojich podnikateľských aktivít, za čo tiež nemôže niesť zodpovednosť dieťa. Rovnako súd nemohol v konaní prihliadať ani na náklady otca, ktoré mal v súvislosti so spáchaním trestného činu (náhrada škody a náhrada trov štátu).

Pokiaľ matka tvrdila, že pokiaľ otec k jej rukám v tom ktorom žalovanom mesiaci zaplatil aspoň sumu 20 eur (bolo to v každom mesiaci okrem mesiaca február 2014; 14 x 20 eur = 280 eur), túto sumu z dôvodu neoprávneného poberania daňového bonusu otcom v žalovanom období do platieb výživného nemožno započítavať, súd sa s týmto názorom matky nestotožnil, pretože aj prípadné vyplácanie daňového bonusu niektorému z rodičov nijako nesúvisí s konkrétnymi platbami otca na maloletú k rukám matky, pričom

súd pri určení vyživovacej povinnosti otcovi voči maloletej vychádzal z reálneho príjmu otca v žalovanom období, v ktorom príjme bol zohľadnený aj daňový bonus.

Za obdobie od 6.4. 2013 do 29.6. 2014 teda vyživovacia povinnosť otca predstavovala sumu 1.303,40 eur (80 eur za každý mesiac od mája 2013 do decembra 2013, t. j. 640 eur, suma 66,70 eur za 25 dní mesiaca apríl 2013 /80 delené 30 a následne násobené 25/, 100 eur za každý mesiac od januára 2014 do mája 2014, t. j. 500 eur a suma 96,70 eur za 29 dní mesiaca jún 2014 /100 delené 30 a následne násobené 29/).

Vo vyššie uvedenom období sa otec s dcérou stretával a pokiaľ jej niečo kúpil, išlo o jeho vecné dary dcére.

Za obdobie od 6. apríla do 29 júna 2014 mal otec teda na výživu maloletej zaplatiť spolu sumu 1.303,40 eur. V skutočnosti otec za vyššie uvedené obdobie na výživu dcéry zaplatil sumu 710 eur (na jej výživu zaplatil za každý mesiac od apríla 2013 do novembra 2013 50 eur, v decembri sumu 90 eur, za mesiac január 2014 sumu 20 eur a za každý mesiac od marca 2014 do júna 2014 sumu 50 eur).

Za obdobie od 6.4. 2013 do 29.6. 2014 má teda otec nedoplatok na výživnom voči maloletej dcére v celkovej výške 593,40 eur (vyživovacia povinnosť v žalovanom období 1.303,40 eur - otcom zaplatené výživné za žalované obdobie vo výške 710 eur).

Vychádzajúc zo súčasných pomerov otca maloletej (v súčasnej dobe je nezamestnaný, náklady na bývanie, splácanie ďalších dlhov), umožnil súd otcovi výživné za obdobie od 6.4. 2013 do 29.6. 2014 vo výške 593,40 eur zaplatiť spolu s bežným výživným určeným v konaní sp. zn. 6P/6/2014 v primeraných mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným, s poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne trojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.